

איך הצב הציל את חייו

היה היה פעם מלך שבארמונו הותקנה בריכה. הנסיכים הקטנים שיחקו ושחו בבריכה ושטו בה בסירות וברפסודות שלהם. יום אחד אבא המלך ציווה להכניס לבריכה גם קצת דגים. הילדים רצו לראות את הדגים החדשים שבבריכה. אך בין הדגים היה גם צב. הילדים נהנו ממראה הדגים, אך נבהלו מהצב שלא הכירו, ופחדו ממנו מאוד. הם חשבו שזה שד או רוח רעה. הם רצו לאבא המלך בבכי גדול:

"שם על שפת הבריכה יושבת רוח רעה!" המלך ציווה לתפוס את הרוח הרעה ולהביאה לארמון. כשהצב הובא הילדים ברחו בפחד גדול לחדריהם.

המלך שמאוד אהב את בניו הורה מיד לאנשיו להרוג את הצב.

"איך נהרוג אותו?" התיעצו האנשים.

"נשחק אותו לעפר" אמר אחד.

"נשרוף אותו על גחלים" הציע השני.

כך דנו על דרכים השונות של הריגת הרוח הרעה, עד שאיש זקן אחד, שתמיד פחד מהמים אמר: "הטוב ביותר יהיה לזרוק אותה לנהר. שם בין הסלעים ואבנים המים זורמים חזק והיא לא תוכל להנצל."

שמע זאת הצב, הוציא את ראשו משריונו ואמר לזקן:

"ידידי, מה עשיתי לך שהנך מציע לי מוות איום ונורא כזה.

השיטות שהציעו אחרים היו גרועות מספיק, אבל לזרוק

אותי למים! זאת אכזריות של ממש. אל תעשו לי את זה!"

כששמע המלך את דברי הצב אמר לאנשיו לזרוק אותו

מיד לנהר.

צחק הצב כשחזר לביתו שבמים. "כמה טוב שהאנשים לא

יודעים שכאן אני בטוח ביותר!"